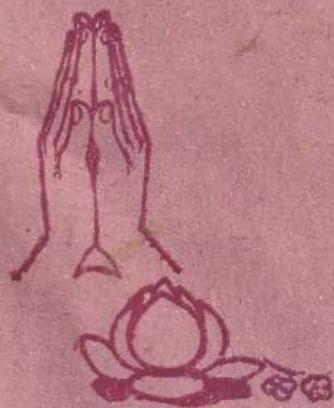

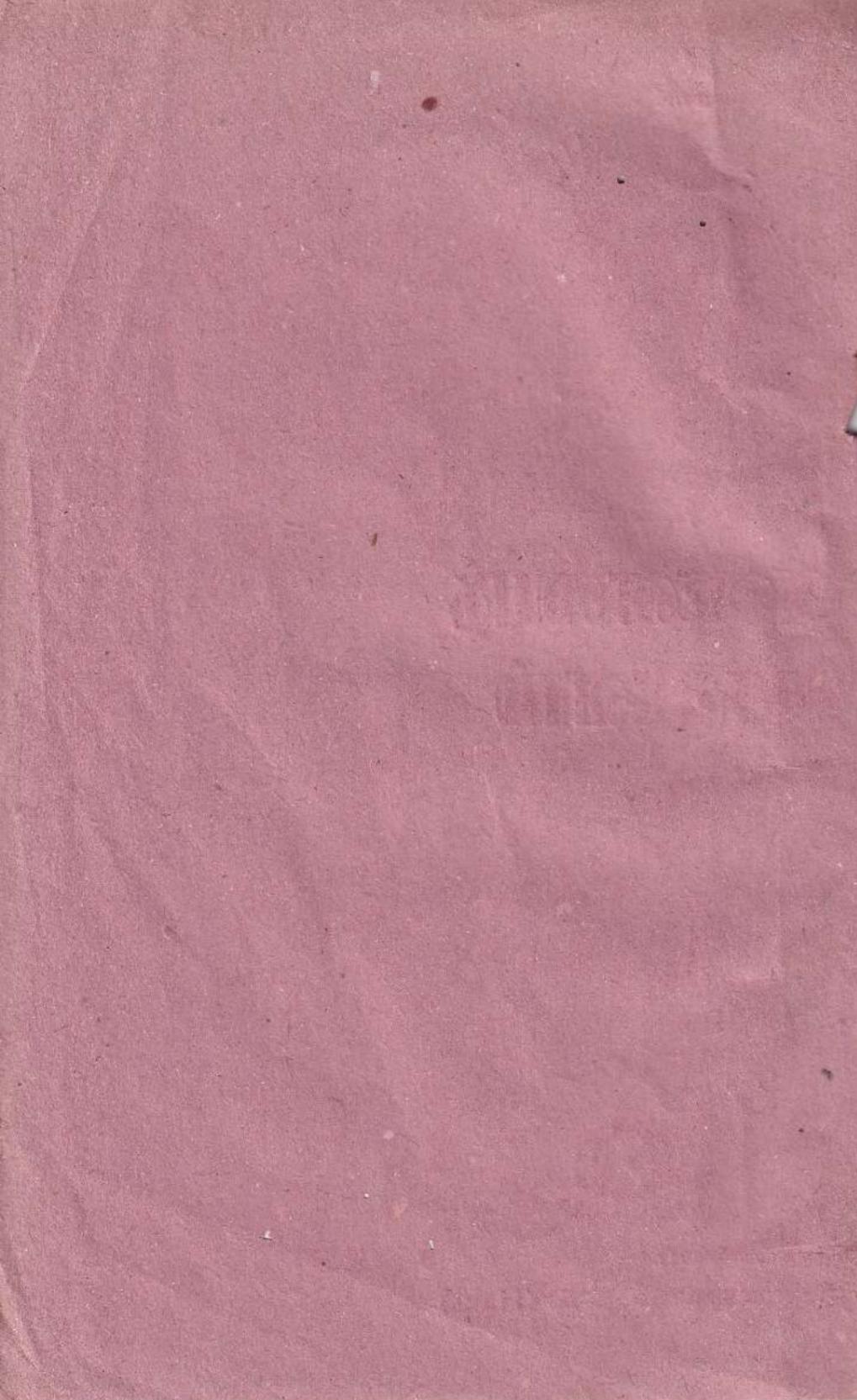
115

நீண்டயத் பாடுவோம்

ப்பாசிரியர்:

வாரகிங்கம் B. A. (Hons)

1986-09-22

சிவமயம்

அன்னையத்
தொழுவோம்

3.420

தொழுப்பாசிரியர்:
த. துரைசிங்கம் B. A. (Hons)

புவனம் பதிப்பகம்
புங்குடிதெவு - 12.

முகவுரை

“சக்தி யென்று நேர மெல்லாம் தமிழ்க்கவிதை பாடி
பக்தியுடன் போற்றி நின்றால் பயமனைத்துந்திரும்”

மகாகவி பாரதியின் வாக்கு இது. அனைத்தையும்
அருளும் அன்னையின் ஆற்றல் கருக்கோரளவில்லை.
அவள் புகழ்பாடும் கவிதை கருக்கோகணக்கில்லை.
என்றால் தென்றமிழ் இயம்பி இசைகொண்ட கவிஞர்கள்
அவள் கருணையினால் அருளிய கவிதைகள் கன்னித்தமிழ்
உள்ளவரை நம் நெஞ்சை விட்டகலா. அத்தகு அமுதக்
கவிகள் பல தந்த கவிஞர்களது இதயக் கமலத்தே
ஊற்றெடுத்த ஒருசில கவிதைகளைத் தொகுத்து அன்னையைத்
தொழுதேத்தும் அன்பர்கள் தம் உளக் கோயில்களில்
உறையும் வகையில் வெளியிடுவதில் பெரு மகிழ்வுறுகிறோம்.

புவனம் பதிப்பகத்தின் முதல் வெளியீடாக மலர்ந்
துள்ள இந்நாலை, அன்னை கலைவாணியின் திருவடிகளில்
காணிக்கையாக்கி, அவள் அருளை நாடுகிறோம்.

“நம்பினேர் கெடுவதில்லை, நான்கு மறைத்தீர்ப்பு
அம்பிகையைச் சரண்புகுந்தால் அதிகவரம் பெறலாம்”

“அயோத்தியா”

புங்குடுதீவு-12

23-11-83

த. துரைசிங்கம்

அன்னை காமாட்சித் தாயே!

வழித்துணைத் தெய்வம் நீயே, வருமிடர் களைவாய் நீயே
மொழித்துணை முதலும் நீயே, மொய்த்திடும் ஆர்வம் நீயே
கழித்திடும் காம பாசக், கட்டறுத் தெம்மைக் காத்தே
அளித்திடும் அன்யும் நீயே, அன்னகா மாட்சித் தாயே.

அன்னை அபிராமி

உதிக்கின்ற செங்கலூர் உச்சித் திலகம் உணர்வுடையோர்
மதிக்கின்ற மாணிக்கம் மாதுளம் போது மலர்க்கமலீ
துதிக்கின்ற மின்கொடி மென்கடிக் குங்குமதோய மென்ன
விதிக்கின்ற மேனி அபிராமி என்றன் விழுத்துணையே.

1.

துணையுந் தொழுத் தெய்வமும் பெற்றதாயுன் சுருதிகளின்
பணையுங் கொழுந்தும் பதிகொண்டவே கும்பனி மஸர்ப்புங்
கணையுங் கருப்புச் சிலையுமென் பாசாங்குச் முங்கையில்
அணையுந் திரிபுரசுந்தரி யாவதறிந் தனமே.

2.

மனீதருந் தேவகு மாயா முனிவரும் வந்து சென்னி
குனீதருந் சேவடிக் கோமளமே கொன்றைவார் சுடைமேற்
பனிதருந் திங்களும் பாம்பும் பசீரிதியும் படைத்த
புனிதரு நீயுமென் புந்தியெந் நாளும் பொருந்துகவே.

3.

பூத்தவளே புவனம் பதினுண்ணையும் பூத்த வள்ளைக்
காத்தவளே பின் கரந்தவளே கறைங் கண்டனுக்கு
மூத்தவளே யென்று மூவா முகுந்தற் கிளையவளே
மாத்தவளே யுண்ணை யன்றி மற்றோர் தெய்வம் வந்திப்பதே.

4.

கொடியே யிலவஞ்சிக் கொம்பே யெனக்குவம்பே பழுத்த
படியே மறையின் பரிமளமே பணிமாலி மயப்
பிடியே பிரமன் முதலாய தேவரைப் பெற்றவம்மே
அடியே ஸிறத்தின் கினிப்பிறவாமல் வந்தாண்டு கொள்ளோ.

5.

மணியே மணியின் ஒளியே ஒளிரும் மணிபுளைந்த
அணியே அணியும் அணிக்கழகே அனுகாத வர்க்குப்
பின்யே பினிக்கு மருந்தே அமரர் பெருவிருந்தே
பணியேன் ஒருவரை நின்பத்தம் பாதும் பணிந்த பின்னே.

6.

வெறுக்குந் தகைமைகள் செய்யினும் தம்மடியாரை மிக்கோர்
பொறுக்கும் தகைமை புதியதன்றே புது நஞ்சையுண்டு
கறுக்கும் திருமிடற்றுஞ் தீடப்பாகம் கலந்த பொன்னே
மறுக்கும் தகைமைகள் செய்யினும் யான் உன்னை வாழ்த்துவவே

தனந்தரும் கல்விதரும் ஒருநாளும் தளர்வறியா
மனந்தரும் தெய்வ வடிவந்தரும் தெஞ்சில் வஞ்சமில்லா
இனந்தரும் நல்லன் எல்லாம் தரும் அன்பர் என்பவர்க்கே
கண்தரும் பூங்குழலாள் அபிராமி கடைக் கணக்களே.

8.

விழிக்கே அருளுண்டு அபிராம வல்லிக்கு வேதம் சொன்ன
வழிக்கே வழிபட நெஞ்சன்னடு எமக்கு அவ்வழிகிடக்கப்
பழிக்கே சமூரூ வெம்பாவங்களே செய்து பாழ்ந்றகக்
குழிக்கே அழுத்தும் கயவர்தம் மோடென்ன கட்டினியே. 9

ஆத்தாளை எங்கள் அபிராம வல்லியை அன்டமென்வாம்
பூத்தாளை மாதுளாம்பு நிறத்தாளைப் புனி அடங்கக்
காத்தாளை யங்குச பாசாங்குசமூங் கரும்பு மங்கை
சேர்த்தாளை முக்கண்ணியைத் தொழுவார்க்கொரு திங்கிளையே. 10

- அபிராமியட்டர்

வளர்காதலிப் பெண்ணுமையே

பதியுண்டு நிதியுண்டு புத்திரர்கள் மித்திரர்கள்
பக்கமுண் டெக்காலமும் பணிக்கண்டுதலிகள்டு
திட்டாந்தமாக யமபட ரெனும் திமிரமணுகாக்
கதிசன்டு ஞானமாம் கதிருண்டு சதிருண்டு
காயசித்திக ஞாங்கண்டு கன்றயுண்ட கண்டர்பாக்
அம்மை நின்தாளில் கருத்தொன்றும் உண்டாகுமேல்
நதிஉண்ட கடலெனச் சமயத்தை உண்டபா
ஞான ஆளந்த ஒளியே நாதாந்த ரூபமே
வேதாந்த மோனமே நானெனும் அகந்தை தீர்த்தென்
மதிஉண்ட மதியான மதிவுதன் வல்லியே
மதுகுதனன் தங்கையே வரைராசனுக் கிருகள்
மணியாய் உதித்தமலை வளர்காதலிப் பெண்ணுமையே.

- தாயுமானங்காவாபிள்ளை

உள்ளத்தீனிக்கும் தெள்ளமுதே

உலகந்தழைக்க உயிர்தழைக்க உணர்வுதழைக்க ஒளிதழைக்க
உருவந்தழைத்த பகங்கொடியே உள்ளத்தினிக்குந் தெள்ளமுதே
திலகந்தழைத்த நுதற்கரும்பே செல்வத்திருவே கலைக்கருவே
சிறக்கும் மலைப்பெண் மனியேமா தெனியிச்சை ஞானமொடு
வலகந்தழைக்கும் கிரியையின்பம் வழங்கு மாதி பறையென்ன
வயங்குமொருபேரருளே யெம்மதியை விளக்கும் மனிவிளக்கே
அலகந்தழைக்குந் திருவதிகை ஜயர்ஷிகும்பும் மெய்யுறவே
அரியபெரிய நாயகிப் பெண் அரசே என்னை யாண்டருளே.

- இராமனிங்கவாயிள்ளை

சகல கலா வல்லியே

வெண்டா மனைரக்கள்றி நின்பதந் தாங்கவென் வெள்ளோயுள்ளத்
தண்டா மனைக்குத் தகாதுகொ லோசக மேழுமளித்
துண்டா னுறங்க வொழித்தான்பித் தாகவுண் டாக்கும்வண்ணங்
கண்டான் சுவைகொள்கரும்பே சகல கலாவல்லியே.

1.

நாடும் பொருட்சவை சொற்சவை தோய்தர நாற்கலியும்
பாடும் பணியிற் பணித்தருள் வாய்பங்க யாசனத்திற்
கூடும் பசும்பொற் கொடியே கனதனக் குறைமைம்பாற
ாடுஞ் சுமக்கும் கரும்பே சகல கலாவல்லியே.

2.

அளிக்குஞ் செழுந்தமிழ்த் தெள்ளமு தார்ந்துன் னருட்கடவிற்
குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொ லோவளங் கொண்டுதெள்ளித்
தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர் கலிமழை சிந்தக்கண்டு
களிக்கும் கலாப மயிலே சகல கலாவல்லியே.

3.

தூக்கும் பனுவற் றுறைதோய்ந்த கல்லியும் சொற்சவைதோய்
வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள் வாய்வட நாற்கடலுந்
தேக்குஞ் செழுந்தமிழ்ச் செல்வழுந் தொண்டர்செந் நாவினின்று
காக்கும் கருணைக் கடலே சகல கலாவல்லியே.

4.

பஞ்சப்பி தந்தகு செய்யபொற் பாதபங் கேருகமென்
நெஞ்சத் தடக்கவை ராததென் னேநெநுந் தாட்கமலத்து)
அஞ்சத் துவச முயர்த்தோன்செந் நாவு மகமும்வெள்ளைக்
கிஞ்சத் தவிசொத் திருந்தாய் சகல கலாவல்லியே.

5.

பண்ணும் பரதமுங் கல்லியுந் திஞ்சொற் பனுவலும்யான்
எண்ணும் பொழுதெளி தெய்ததல் காயெழு தாமறையும்
வின்ணும் புவியும் புனலுங் கனலும் வெங் காலுமண்பர்
கண்ணுங் கருத்தும் நிறைந் தாய் சகல கலாவல்லியே.

6.

பாட்டும் பொந்தும் பொருளாற் பொருந்தும் பயனுமென்பாற்
கூட்டும் படிநின் கடைக்கணல் காயுளங் கொண்டுதொண்டர்
திட்டுங் கலைத்தமிழ்த் தீம்பா லழுதந் தெளிக்கும்வண்ணம்
காட்டும்வெள் ஓாதிமப் பேடே சகல கலாவல்லியே.

7.

சொல்லித் பனமு மவதான முங்கல்லி சொல்லவல்ல
நல்லித்தை யுத்தந் தடிமைகொள் வாய்நளி ஞசனஞ் சேர்
செல்லிக்கரிதென் ரெருகால முஞ்சிதை யாமைநல்குஞ்
கல்லிப் பெருஞ்செல்வப் பேறே சகல கலாவல்லியே.

8.

சொற்கும் பொருட்கு முயிராமெய்ஞ் நான்ததின் தோற்றமென்ன
நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவர் யார்நிலந் தோய்புழைக்கை
நங்குஞ் சரத்தின் பிடியே டரசன்ன நாணநடை
கற்கும் பதாம்புயத் தாளே சகல கலாவல்லியே.

9.

மன்கண்ட வென்குடைக் கீழாக மேற்பட்ட மன்னருமென்
பண்கண் டளவிற் பணியச்செய் வாய்ப்பைப் போன்முதலாம்
விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண் டேனும் விளம்பிலுன்போற்
கண்கண்ட தெய்வ முளதோ சகல கலாவல்லியே.

10.

— குமர குருபர சுவாமிகள்

கல்லுஞ்சொல்லாதோ கவி

ஆயகலைகள் அறுபத்து நான்கினையும்
ஏய உணர்விஸ்கும் என் அம்மை — தூய
உருப்பளிங்கு போல்வாள் என் உள்ளத்தின் உள்ளே
இருப்பன் இங்கு வாராது இடர்.

பதிசுநிறமும் பவளச் செவ்வாயும்
கடிகமழ்பூத்தாமலை போற்கையுந் — துடிஇடையும்
அன்றும் பகலும் அளவரதமுந் துதித்தாற்
கல்லுஞ் சொல்லாதோகளி.

அருக்கோதயத்தினும் சந்திரோதயம் ஒத்துச்சூகு ஏறிக்கும்
திருக்கோலநாயகி செந்தமிழ்ப்பாவை திசைமுகத்தான்
இருக்கோது நாதனுந்தானும் எப்போதும் இனிதிருக்கும்
மருக்கோலநாள், மலராள் என்னை ஆனும் மடமயிலே

மயிலே மடப்பிடியே கொடியே இளமான்பினையே
குயிலே பகங்கினியே அன்னமே மனக்கூரிருட்கோர்
வெயிலே நிலவெழு மேனிமின்னே இனி வேறுதவம்
பயிலேன் மகிழ்ந்து பணிவேன் உனதுபொற்பாதங்களே.

வஞ்சிக்கொழியே வருகவே

தொடுக்குங் கடவுட் பழம்பாடல் தொடையின் பயனே நன்றபழுத்த
துறைத் தீந்தமழி ஞெழுக நறுஞ்சைவயே அகந்தைக் கிழங்கையழுந்
தெடுக்குந் தொழும்ப ருளக்கோயிற் சேற்றும் விளக்கே வளர்சிமய
இமயப் பொருப்பில் விளையாடும் இளமென்பிடியே யெறிதரங்கம்
உடுக்கும் புவனங் கடந்துநின்ற ஒருவன் திருவுள்ளத்தில் அழு
கொழுக ஏழுதிப் பார்த்திருக்கும் உயிரோவியமே மதுகரம்வாய்
மடுக்கும் குழற்காடேந்து மிளவஞ்சிக் கொடியே வருகவே
மலயத்துவசன் பெற்ற பெருவாழ்வே வருக வருகவே.

— குமரகுருபரசுவாயிகள்

அன்னை புகழ் போற்றும் புராணங்கள்

செறிதரும் உயிர் தொறும் திகழ்ந்து மன்னிய
மறுவறும் அரனிடம்ரூபின் மேவியே
அறுவகை நெநிசனும் பிறவும் ஆக்கிய
இறைவிதன் மலரடி இறைஞ்சி ஏத்துவாம்.

— கந்தபுராணம்

கரும்புமரன் கழிவர்ப்பூங்குழல் போற்றி
உத்தரியக் தொடித் தோள் போற்றி
கரும்புகுலச்சிலை போற்றி கவுனியர்க்குப்
பால்சுரந்த கலசம் போற்றி
இரும்புமனங் குழைத்து என்னை எடுத்து ஆண்ட
அங்கயற்சன் எம்பிராட்டி
அரும்பும் இளநகை போற்றி ஆரண்நா
புரஞ்சிலம்பும் அடிகள் போற்றி.

— திருவிளையாடற்புராணம்

மன்னுமழைதவழ் குழலு மதி நிகருந்
திருமுகமு மலர்ப்பூங்கையும்
பன்னுதமிழுப் பால்சுரக்கும் பயோதரமும்
மறைகொழிக்கும் பவளவாயுந்
துன்னுமனி திகழுடையுந் துடியிலையுந்
துலங்கிடவைந் தொழிற்கும் விததாயுப்
பொன்னையானிடத்தமர்ந்த மின்னையான்
பொற்பாதம் போற்றல் செய்வாழ்.

— திருப்புவணப்புராணம்

கேட்டவரந்தருவாய்

தெழியனைச் சரணடைந்தேன், தேசமுத்துமாரி
 கேடதேனை நீக்கிடுவாய் கேட்டவரந்தருவாய்
 பாடியனைச் சரணடைந்தேன், பாசமெலாங்களொவாய்
 கோடிநலஞ் செய்திடுவாய், குறைகளெல்லாந் தீர்ப்பாய்
 எப்பொழுதுங் கவலையிலே இணங்கி நிறபான் பாவி
 ஒப்பியுன தேவன் செய்வேன் உனதருளால் வாழ்வேன்
 சக்தியென்று நேரமெல்லாந் தமிழ்க் கவிதை பாடி
 யக்தியுடன் போற்றி நின்றால் பயமளைத்துந் தீரும்
 ஆதாரம் சக்தியென்றே அருமறைகள் கறும்
 யாதானுந் தொழில்புரிவோம் யாதுமவன் தொழிலாம்
 துன்பமே இயற்கையெனும் சொல்லை மறந்திடுவோம்
 இன்பமே வேண்டி நிற்போம் யாவுமவன் தருவாள்
 நம்பினேர் கெடுவதில்லை நான்கு மறைத்தீர்ப்பு
 அம்பிகையைச் சரண்புகுந்தால் அதிகவரம் பெறலாம்.

— மகாகவியாரதியா—

வாழ்வினைத் தந்தருள்வாய்

அங்கயற் கண்ணியை ஆனந்த சூபியை அண்டமெலாம்
 பொங்கிய இன்னருள் பூத்த புராதனி புங்கவியை
 சங்கரி சத்தி சட்டாதரி சாமளை கோமளையை
 செங்கை எடுத்தவர் தீவினை யாவும் சிதைந்திடுமே.

கிளைத்திடு வாளம்கை சிதேவி என்னிரு தீவினையை
 'வதைத்திடு வாள்கொண்டு வாட்டிடு வாள்வரு கூற்றுவனை
 'உதைத்திடு வாள் பினி ஓட உமையாள் தனைநினைந்து
 பதைத்திடு வார் மனம் பற்றிடு வார்க்கொரு தாழ்விலையே
 தாழ்விலை என்று தடுமாறும் எம்மையித் தாரணியில்
 ஜயழ்வினைப் போகமும் ஊட்டிப் புசித்தே உழுன்றபின்பு
 பாழ்வினை நீக்கிப் பரத்தினைக்காட்டிப் பரமபத
 வாழ்வினைத் தந்தருள் வாயன்னை யாவைக்கும் காரணியே.

— கவிஞர் க. நாகவிங்கம்.

ଶ୍ରୀରାମ ପ୍ରକଳ୍ପ, ଅନୁଷ୍ଠାନିକ.